

[Pia Kjærsgaard]

partier med, bl.a. hr. Bjørn Elmquists parti, som har været meget inde på at tale om en stramning af familiesammenføringsreglerne. Jeg ved godt, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke er medlem af Folketinget, men fru Birthe Rønn Hornbech er til gengæld formand for det interne udvalg, Venstre har, og som har afgivet en rapport, som jeg har en helt klar fornemmelse af at Venstre står bag, eller hvad? Var det bare en rapport, som skulle fremlægges før kommunevalget? Var det bare gøgl og fjas, eller var det noget, der var alvorligt ment? Det vil jeg gerne sætte et spørgsmålstegn ved i dag.

Hr. Bjørn Elmquist harcelerede lidt over, at man ikke var blevet kontaktet. Jamen jeg kan kun sige til hr. Bjørn Elmquist og øvrige, at hvis justitsministeren ikke lever op til sine løfter her i dag om at fremsætte et lovforslag, der strammer familiesammenføringsreglerne, vil Fremskridtspartiet være meget påpasselig, meget agtpagivende og komme med nye initiativer, inden 1990 er slut, og så kontakter vi naturligvis hr. Bjørn Elmquist og andre, hvis det kan hjælpe på debatten. Jeg har mine tvivl, men naturligvis gør vi det.

Det Radikale Venstre – ja, ja. Man må jo undre sig lidt over, hvad man egentlig kan få sig selv til at sige heroppe fra det, som nogen kalder landets fornemste talerstol. Jeg kan selvfølgelig kun tage afstand fra fru Kirsten Lees og i øvrigt også fra hr. Arne Melchiors udtalelser om, at Fremskridtspartiet er fremmedhadere – hr. Arne Melchior, der udtaler sig om antisemitisme. Jeg synes, det blev sagt så godt, som det overhovedet kunne siges, af hr. Knud Lind, og jeg skal ikke kommentere det på anden måde end ved at sige, at når Fremskridtspartiet f.eks. har diskuteret Israel – det har været i Folketinget eller uden for – ved hr. Arne Melchior udmærket godt, hvor han har haft Fremskridtspartiet. Derfor synes jeg, det var en særdeles upassende bemærkning.

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge fru Kirsten Lee, om hun ikke synes, Danmark havde et humanistisk livssyn før 1983. Det er, som om vi er blevet meget mere humanistiske, end vi var før 1983, fordi vi nu har lavet en ekstra liberal udlændingelovgivning.

I øvrigt skal jeg gøre opmærksom på, at der jo også var stor alarm, da fupægteskaberne og de flygtninge, som rejste hjem på ferie, eller hvad de nu gjorde, blev bekendtgjort i dags-

pressen. Jeg ved da i hvert fald, at både hr. Fischer og hr. Bjørn Elmquist var ude at udtale deres chokerede meldinger netop på det område.

I øvrigt må jeg også sige til CD's ordfører, hr. Arne Melchior, at ordet »bekvemmelighedsflygtninge« – det tror jeg nok i al stilfærdighed at vi kan sige i Fremskridtspartiet – er et ord, som vi kom først med. Man har jo også set, at andre ord, som Fremskridtspartiet er kommet med i folketingsdebatter eller i læserbreve eller i indlæg, senere er blevet optaget i ordbogen, og det er vi såmænd ikke så kede af.

Vi har også noteret, at netop ordførere for regeringspartierne og avisernes ledere bruger nøjagtig de samme udtryk, og det er i hvert fald et totalt korrekt udtryk.

I øvrigt tror jeg ikke, at man kan lovgive om næstekærlighed. Det har aldrig været Folketingets område at skulle lovgive om næstekærlighed. Flere ordførere har påberåbt sig herinde, at nu skulle vi være næstekærlige, og det skulle Folketinget tage initiativ til. Det kan man ikke. Det er slet ikke sådan nogle ting, Folketinget skal tage initiativ til, og jeg synes, at det er forkert at føre det ind i en politisk debat. Det er noget, man er eller ikke er, og det er noget, enhver er med sig selv. Det er bestemt ikke noget, Folketinget kan lovgive om hverken på den ene eller den anden måde.

Jeg tror bestemt, det er lige så næstekærligt af Fremskridtspartiet at ville åbne for udenlandske adoptioner, altså adoptioner af udenlandske børn, som det er, når de andre ordførere står heroppe og påberåber sig ordet næstekærlighed. Fremskridtspartiet har i hvert fald fremsat lovforslag på det område om netop at adoptere flere børn fra udlandet, og det synes jeg tilbageviser alt, hvad nogle af ordførerne har sagt om Fremskridtspartiet.

I øvrigt mener jeg ikke, at det er forkert, når vi i vores dagsorden skriver, at vi prioriterer danske interesser højt. Vi er altså danske politikere, valgt af danskere for danskere, og sådan bør det være. Vi er et dansk parti, og det er noget, vi er stolte af i Fremskridtspartiet.

Jeg skal kun her til sidst sige – min taletid er overskredet – til Kristeligt Folkeparti, at vi har jo hver sin opfattelse, og i Fremskridtspartiet mener vi, at man kan berige lige så kulturelt, uden at der skal gives milliardbeløb, men som sagt vil vi følge udviklingen og holde justitsministeren fast på erklæringen her fra i dag.